

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **STAVIVÁ KLASIK – L, s. r. o.**, so sídlom Hlavná 600, Streda nad Bodrogom, IČO: 36 822 094, *zastúpeného JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom Moldavská cesta 21/A, Košice*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky** so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/68084/2013 zo dňa 12. februára 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k.7S/60/2013 - 29 zo dňa 07. augusta 2013, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/60/2013 - 29 zo dňa 07. augusta 2013 **p o t v r d z u j e.**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Uznesením č. k. 7S/60/2013 - 29 z 07. augusta 2013 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“) zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/68084/2013 zo dňa 12. februára 2013, ktorým bol potvrdený

dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 9800403/5/1643218/2012/Vas zo dňa 12. júla 2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca do vydania predmetného uznesenia súdny poplatok neuhradil, a to ani po doručení výzvy súdu na jej zaplatenie, ktorá bola doručená jej právnomu zástupcovi dňa 09. mája 2013.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) žalobca odvolanie, v ktorom súčasne požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 OSP. Svoje odvolanie voči uzneseniu krajského súdu o zastavení konania odôvodnil tým, že je podnikateľským subjektom a jeho súčasná situácia mu nedovoľuje súdny poplatok zaplatiť. Žalobca poukázal na to, že je subjektom spojeným s M. V. a účastníkom mnohých súdnych sporov a celková suma poplatkov, ktorými je žalobca zaťažený, predstavuje až niekoľko desiatok tisíc eur. Preto súdom vyrubená poplatková povinnosť mu prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Svoje odvolanie voči uzneseniu krajského súdu o zastavení konania teda žalobca odôvodnil výlučne skutočnosťami a tvrdeniami, ktoré mali odôvodniť priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu krajského súdu nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde 22. apríla 2013 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/68084/2013 zo dňa 12. februára 2013, ktorým bol potvrdený

dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 9800403/5/1643218/2012/Vas zo dňa 12. júla 2012.

Keďže žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, krajský súd mu výzvou zo dňa 06. mája 2013 uložil, aby v lehote 10 dní od jej doručenia zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Zároveň žalobcu poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Zástupca žalobcu prevzal výzvu dňa 09. mája 2013.

Žalobca na výzvu nereagoval a súdny poplatok nezaplatil, preto krajský súd uznesením č. k. 7S/60/2013 – 29 zo dňa 07. augusta 2013 konanie vo veci zastavil.

Dňa 21. augusta 2013 bolo na krajskom súde doručené odvolanie proti uzneseniu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Výzvou zo dňa 04. septembra 2013 vyzval krajský súd žalobcu na zaslanie vyplneného tlačiva preukazujúceho majetkové pomery žalobcu a taktiež predloženie daňového priznania za daň z príjmov právnickej osoby za rok 2012, ako aj výpis z bankového účtu spoločnosti ku dňu vzniku poplatkovej povinnosti.

Uznesením č. k. 7S/60/2013 - 42 zo dňa 19. septembra 2013 rozhodol krajský súd o návrhu tak, že žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Dňa 8. októbra 2013 podal žalobca proti predmetnému uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 6Sžf/141/2013 zo dňa 14. apríla 2014, tak že odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil. Ani po vydaní predmetného uznesenia žalobca súdny poplatok neuhradil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 10 ods. 1 ZPS, ak nebol zaplatený súdny poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, **súd konanie zastaví**. O následkoch nezaplatenia poplatku

musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace. Túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Najvyšší súd považuje za potrebné dodať, že platobná nedisciplinovanosť účastníka je sama o sebe nežiaduca, nakoľko súdy zbytočne zaťažuje a ak účastník v tejto nedisciplinovanosti napriek výzve a upozorneniu na následky pokračuje, ide o konanie, za ktoré musí niesť procesnú zodpovednosť (pozri bližšie napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 59/2000 zo 16. marca 2000).

Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd zastal názor, že postup a rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a preto napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil (§ 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch a sudcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011)

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. mája 2015

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Karin Fedorová